

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie K. C.

oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2023 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Ł.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art.

37 k.p.k. (sygn. akt V K 343/23),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

W dniu 29 marca 2023 r. do Sądu Rejonowego w Ł. wpłynął akt oskarżenia przeciwko K. C. oskarżonemu o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., popełnione - skrótkowo rzecz ujmując - w ten sposób, że przerobionym przez siebie dokumentem posłużył się jako autentycznym w toku postępowania karnego VI K 308/20 prowadzonym także przed tym Sądem.

Postanowieniem z dnia 20 września 2023 r. Sąd Rejonowy w Ł. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. niniejszej sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Podkreślił Sąd, iż zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez oskarżonego złożył do Prokuratury Sędzia J. P. orzekający w [...] Wydziale [...] i jednocześnie pełniący funkcję [...] Sądu Rejonowego w Ł. Jakkolwiek zawiadamiający Sędzia nie jest stroną niniejszego postępowania, to z uwagi na pełnioną funkcję [...] Sądu i związany z tym fakt podległości służbowej wszystkich

sędziów orzekających w pionie [...], może to u oskarżonego wywołać uzasadnione obawy co do obiektywnego i bezstronnego rozstrzygnięcia jego sprawy. A zatem przesłanka ta przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Ł. jest zasadna i wniesiony wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny, co nie służyłoby dobru wymiaru sprawiedliwości (*por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 21 września 2023 r., III KO 95/23, LEX nr 3606949; 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245*).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w Ł., że okoliczność, iż sprawa, w której toczy się postępowanie karne przeciwko K. C. z zawiadomienia [...] tego Sądu powoduje, że zarówno w odbiorze społecznym, jak i u samego oskarżonego może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Przy dokonywaniu oceny, czy zachodzi taka sytuacja, należy mieć na uwadze całokształt okoliczności konkretnej sprawy. W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności oskarżenia. Stanowi to przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest efektywność postępowania oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, w którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w

swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami. Okoliczności te dodatkowo uzasadniają potrzebę przekazania niniejszej sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Słusznie więc uznał wnioskujący Sąd, że rozpoznanie niniejszej sprawy przez ten Sąd doprowadziłoby do powstania przeświadczenia (choćby mylnego), że sprawa została rozpoznana nie na skutek obiektywnego osądu, lecz np. w wyniku wywarcia wpływu przez [...] tego Sądu. Trafnie również stwierdza, że budowanie takiego mylnego przekonania wpływa bardzo szkodliwie na wizerunek Sądów, na zaufanie obywateli do bezstronności i niezawisłości instytucji sądowych, co uderza w dobro wymiaru sprawiedliwości. Jest też niewątpliwie sprzeczne z zasadą *nemo iudex in causa sua*.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, uwzględniono przedmiotowy wniosek.

[a!]